Kraków, dnia 15 sierpnia 1946 r.

KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 16

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

PRZEDRUKI

Poz. 73.

Dział urzędowy

OBWIESZCZENIE

URZĘDU WOJEWODZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 8 sierpnia 1946 r.

o utworzeniu przy Zarządach Miejskich instytucji zastępczych Krakowskiego Urzędu Zatrudnienia.

Urząd Wojewódzki Krakowski podaje do wiadomości publicznej, że na podstawie Rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29 kwietnia 1946 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Skarbu, o trybie przekazywania czynności urzędów zatrudnienia organom samorządu terytorialnego i pracowniczym organizacjom zawodowym (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 45) w okręgu Krakowskiego Urzędu Zatrudnienia obejmującego swym terytorialnym zakresem działania woj. Krakowskie z wyjątkiem powiatu bialskiego, przynależnego do Urzędu Zatrudnienia w Katowicach, obok istniejących Oddziałów Krakowskiego Urzędu Zatrudnienia w Chrzanowie, Nowym Sączu i Tarnowie utworzone zostały z dniem 15 lipca 1946 r. Instytucje Zastępcze Urzędu Zatrudnienia przy Zarządach Miejskich, wymienionych w załączonym poniżej wykazie miast, które będą wykonywały wszystkie czynności należące do kompetencji Urzędów Zatrudnienia.

Wykaz Oddziałów i Instytucji Zastępczych Krakowskiego Urzędu Zatrudnienia według stanu z dnia 15 lipca 1946 r.

	Urząd Zatrudnienia	Odział Urzędu Zatrudnienia	Instytucja Zastępcza Urzędu Zatrudnienia	Terytorialny zakres działania
1	w Krakowie			woj. Krakowskie z wyjątkiem pow. bialskiego
2		1) w Chrzanowie		pow. chrzanowski
3		2) w Nowym Sączu		pow. nowosądecki z wyj. miasta Krynica-Zdrój, gmin: Krynica-Wieś i Muszyna oraz gromad: Tylicz, Muszynka, Mochnaczka Wyżna i Mochnaczka Niżna, gminy Tylicz
4		3) w Tarnowie		pow. tarnowski
5			1) w Bochni	pow. bocheński
6			2) w Brzesku	pow. brzeski
7			3) w Dąbrowie Tarn.	pow. dąbrowski
8			4) w Limanowej	pow. limanowski
9			5) w Miechowie	pow. miechowski
10			6) w Myślenicach	pow. myślenicki
11			7) w Olkuszu	pow. olkuski
12			8) w Wadowicach	pow. wadowicki
13			9) w Żywcu	pow. żywiecki
14			10) w Krynicy	miasto Krynica-Zdrój, gminy wiejskie: Krynica-Wieś, Muszyna oraz gromady: Tylicz, Muszynka, Mochnaczka Wyżna i Mochnaczka Niżna, gminy. Tylicz, pow. nowosądeckiego
15			11) w N. Targu	miasto: Nowy Targ oraz gminy wiejskie: Bukowina, Ciche, Czarny Dunajec, Chochołów, Czorsztyn, Jabłonka, Łapsze Niżne, Łopuszna, Odrowąż, Raba Wyż., Rabka, Szaflary, Krościenko, Szczawnica i Ochotnica, pow. nowotarskiego
16			12) w Zakopanem	miasto Zakopane oraz gminy wiejskie: Poronin i Kościelisko, pow. nowotarskiego

Za Wojewodę:

Mgr Wiesław Duski

Naczelnik Wydziału Ogólnego

Poz. 74.

ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA STOŁ. KRÓL. M. KRAKOWA
z dnia 25 lipca 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa z dnia 7 czerwca 1946 r. w sprawie wyznaczenia miejsc postojowych dla pojazdów mechanicznych na obszarze miasta Krakowa.

Na podstawie §§ 4 i 72 rozporządzenia Wojewody Krakowskiego z dnia 14 czerwca 1927 r. o używaniu i ochronie ulic oraz o ruchu ulicznym w stoł. król. mieście Krakowie (Krak. Dz. Woj. Nr 5 i Dz. Rozp. stoł. król. m. Krakowa Nr 6) i art. 46 ust. (1) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) zarządzam, co następuje:

§ 1. W § 1 lit. a) punkt 1 rozporządzenia Prezydenta stoł. król. miasa Krakowa z dnia 7 czerwca 1946 r. w sprawie wyznaczenia miejsc postojowych dla pojazdów mechanicznych na obszarze miasta (Krak. Dz. Woj. Nr 13, poz. 60) skreśla się cyfrę „3".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Prezydent Miasta: **Stefan Wolas** w. r.

Poz. 75.

ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA STOŁ. KRÓL. M. KRAKOWA
z dnia 29 lipca 1946 r.

o miejscach postojowych dla dorożek konnych na obszarze miasta Krakowa.

Na podstawie §§ 4 i 72 rozporządzenia Wojewody Krakowskiego z dnia 14 czerwca 1927 r. o używaniu i ochronie ulic oraz o ruchu ulicznym w stoł. król. mieście Krakowie (Krak. Dz. Woj. Nr 5, i Dz. Rozp. m. Krakowa Nr 6) i na podstawie art. 46 ust: (1) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące miejsca postojowe dla dorożek konnych na obszarze miasta Krakowa:

1. na ul. Bernardyńskiej po stronie kościoła na jezdni brukowanej u wylotu do ul. Stradom — 5 dorożek;
2. na ul. Bożego Ciała po stronie realności o liczbach parzystych z wyjazdem do ul. Dietla, na odcinku między ul. Dietla a ul. Miodową — 5 dorożek;
3. na ul. Czarnowiejskiej po stronie realności o liczbach parzystych w kierunku Al. Mickiewicza, 8 m od narożnika Al. Mickiewicza — 4 dorożki;
4. na ul. Dajwór u wylotu do ul. Starowiślnej, wzdłuż skweru z kierunkiem do śródmieścia — 6 dorożek;
5. na ul. Dietla po stronie realności o liczbach parzystych między prawym torem tramwajowym a krawężnikiem ul. Dietla w kierunku ul. Starowiślnej — 9 dorożek;
6. na ul. Dietla po stronie plant przed Hotelem Müllera, w kierunku ul. Krakowskiej — 12 dorożek (pierwsza dorożka 8 m od narożnika skweru i ul. Dietla);
7. na ul. Długosza po prawej stronie jezdni w kierunku ul. Kalwaryjskiej — 2 dorożki;
8. przed Kolejowym Dworcem Zachodnim na placyku przy ul. Pawiej - Bocznej od strony baraku pocztowego, w 2-ch rzędach równolegle do jezdni — 20 dorożek (przy tym dwie pierwsze dorożki ustawiają się prostopadle do jezdni);
9. na ul. Gancarskiej po stronie realności liczb nieparzystych w kierunku ul. Wenecja od granicy realności L. or. 16 i 18 — 6 dorożek;
10. na ul. Grodzkiej przed gmachem Sądu Apelacyjnego , w kierunku Rynku Głównego — 2 dorożki;
11. na ul. Grzegórzeckiej w kierunku mostu kolejowego pod Collegium Medicum — 6 dorożek;
12. na ul. Helclów po stronie realności o liczbach parzystych w kierunku ul. Długiej, 8 m od wylotu do ul. Długiej — 10 dorożek;
13. na ul. Jabłonowskich, po stronie realności o liczbach parzystych w kierunku ul. Straszewskiego, 6 m od narożnika ul. Straszewskiego — 6 dorożek;
14. na ul. Kącik po prawej stronie jezdni w kierunku placu Zgody, 8 m od narożnika placu Zgody — 5 dorożek;
15. na ul. Komorowskiego po prawej stronie jezdni w kierunku ul. Tadeusza Kościuszki, 8 m od narożnika ul. T. Kościuszki — 3 dorożki;
16. na ul. Kopernika: jedno stanowisko po

stronie realności o liczbach parzystych w kierunku ul. Okopy za wjazdem do Szpitala św. Łazarza — 6 dorożek;
Drugie stanowisko po stronie realności o liczbach nieparzystych w kierunku ul. Blich na odcinku od narożnika ul. Strzeleckiej do wjazdu do Kliniki Okulistycznej — 6 dorożek;

17. na ul. Kościelnej po prawej stronie jezdni w kierunku ul. Łobzowskiej, w odległości 4 m od narożnika Al. Słowackiego — 6 dorożek;
18. na ul. Kremerowskiej po stronie realności o liczbach nieparzystych w kierunku ul. Karmelickiej, 8 m od narożnika ul. Karmelickiej — 12 dorożek;
19. na ul. Krupniczej po stronie realności o liczbach nieparzystych w kierunku ulicy Dolnych Młynów na odcinku między ul. Szujskiego a Dolnych Młynów — 6 dorożek;
20. na ul. J. Lea naprzeciw szpitala SS. Miłosierdzia, po lewej stronie jezdni w kierunku śródmieścia — 4 dorożki;
21. na ul. Librowszczyzna po stronie realności o liczbach parzystych w kierunku ul. Wielopole, 8 m od narożnika ul. Wielopole — 4 dorożki;
22. na ul. Bolesława Limanowskiego przy skwerze u wylotu ul. Lwowskiej, po stronie wolnej od torów tramwajowych w kierunku Rynku Podgórskiego — 4 dorożki;
23. na ul. Łobzowskiej na odcinku między ul. Siemieradzkiego a ul. Batorego po stronie realności o liczbach parzystych w kierunku ul. Batorego — 6 dorożek (pierwsza dorożka 8 m od narożnika ul. Łobzowskiej i ul. Batorego);
24. na ul. Mazowieckiej po stronie Modrzejówki w kierunku ul. Krowoderskiej, w odległości 4 m od narożnika A. Słowackiego — 5 dorożek;
25. na ul. Mikołajskiej po stronie realności o liczbach nieparzystych w kierunku ul. Kopernika — 5 dorożek (pierwsza dorożka w odległości 4 m od narożnika ul. Potockiego i ul. Mikołajskiej);
26. na ul. Olszańskiej po stronie realności o liczbach parzystych, 4 m od narożnika ul. Rakowickiej — 2 dorożki;
27. na ul. Pawiej po stronie realności o liczbach nieparzystych w kierunku ul. Pawiej -Bocznej — 6 dorożek (ostatnia dorożka na linii kiosku murowanego);
28. na ul. Pędzichów po stronie realności o liczbach nieparzystych w kierunku ulicy Szlak — 6 dorożek (ostatnia dorożka 8 m od narożnika ul. Pędzichów i ul. Długiej);
29. na ul. 1 Maja po stronie plant w kierunku ul. Basztowej, naprzeciw wylotu do ul. Garbarskiej — 6 dorożek;
30. na ul. 1 Maja po stronie plant od wylotu ul. Szewskiej do Pl. Szczepańskiego za dorożkami samochodowymi w odległości 4 m w kierunku ul. Basztowej — 5 dorożek;
31. na pl. Dominikańskim po stronie realności o liczbach nieparzystych w kierunku ul. Grodzkiej — 6 dorożek (pierwsza dorożka 8 m od narożnika ul. Grodzkiej i Placu Dominikańskiego);
32. na Placu Kossaka po prawej stronie jezdni w kierunku ul. Zwierzynieckiej — 6 dorożek;
33. na Placu Matejki koło skweru od strony kościoła św. Floriana, wzdłuż krawężnika łukowego w kierunku ku prawej jezdni placu — 4 dorożki;
34. na ul. Beliny Prażmowskiego od narożnika ul. Mogilskiej na jezdni betonowej w kierunku ul. Mogilskiej — 4 dorożki (pierwsza dorożka za realnością L. or. 2);
35. na ul. Retoryka po stronie skweru na jezdni o ruchu prawym w kierunku ul. Zwierzynieckiej — 6 dorożek (pierwsza dorożka 5 m od narożnika ul. Piłsudskiego);
36. na placyku przed ul. Rybacką z tym, że dorożki mogą być ustawione tylko w szereg pojedynczy zwrócony w kierunku Mostu Dębnickiego — 5 dorożek;
37. na ul. Rydla (ostatni przystanek linii tramwajowej Nr 2) w kierunku ul. Bronowickiej — 2 dorożki;
38. na Rynku Głównym — frontem do linii A—B na odcinku od Sukiennic do pompy wodociągowej od strony ul. Sławkowskiej — 20 dorożek;
39. na Rynku Podgórskim na części od strony Kalwaryjskiej — 12 dorożek;
40. na ul. Rzeźniczej po prawej stronie jezdni w kierunku Wisły, naprzeciw wjazdu do Rzeźni Miejskiej — 3 dorożki;
41. na ul. św. Sebastiana po stronie realności o liczbach nieparzystych w kierunku ul.

Dietla, 8 m od narożnika ul. Dietla i ul. św. Sebastiana — 3 dorożki;

42. na ul. Senatorskiej w kierunku ul. Lelewela, wzdłuż placu targowego — 3 dorożki;
43. na ul. Siemieradzkiego po stronie realności o liczbach parzystych w kierunku ul. Łobzowskiej, 4 m od narożnika ul. Łobzowskiej — 4 dorożki;
44. na ul. Siennej po prawej stronie jezdni na szerokości plant od aleji głównej do ul. Na Gródku w kierunku Małego Rynku — 10 dorożek;
45. na ul. Sobieskiego po stronie realności o liczbach parzystych u wylotu ul. Sobieskiego - Bocznej — 4 dorożki;
46. na ul. Straszewskiego po stronie plant od narożnika i w kierunku ul. Franciszańskiej, w odległości 4 m za postojem dorożek samochodowych — 6 dorożek;
47. na ul. Urzędniczej między ul. Czarnowiejską a ul. J. Lea po stronie realności o liczbach nieparzystych w kierunku ul. J. Lea, 8 m od narożnika ul. J. Lea — 4 dorożki;
48. na ul. Wąsowicza na narożniku Aleji Krasińskiego, po stronie niezabudowanej, w kierunku boiska „Cracovia" — 6 dorożek;
49. na ul. Węgierskiej na odcinku między ul. Rękawka a ul. Limanowskiego po stronie realności o liczbach nieparzystych — 4 dorożki (pierwsza dorożka 8 m. od narożnika ul. Limanowskiego);
50. na ul. Węgłowej po stronie realności o liczbach nieparzystych w kierunku ul. Augustiańskiej — 6 dorożek (ostatnia dorożka 6 m od narożnika ul. Krakowskiej i ul. Węgłowej);
51. na ul. Wrocławskiej po stronie liczb nieparzystych w kierunku ul. Odrowąża — 4 dorożki (pierwsza dorożka 8 m od narożnika ul. Wrocławskiej i ul. Odrowąża);
52. na ul. Zygmunta Augusta po stronie ogrodu w kierunku ul. Lubicz, w odległości 8 m od narożnika ul. Zygmunta Augusta i ul. Lubicz — 6 dorożek.

§ 2. Postój dorożek konnych na ulicach i placach miasta Krakowa poza miejscami wyznaczonymi w § 1 jest wzbroniony.

Ilość dorożek konnych na poszczególnych miejscach postojowych nie może przekraczać określonej w § 1 maksymalnej liczby dla każdego miejsca postojowego.

§ 3. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani po myśli art. 21 ustawy z dnia 7 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151) oraz z uwzględnieniem przepisów dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nazwiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) grzywną do 10.000 zł. lub aresztem do 6 tygodni, albo obu tymi karami łącznie.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przepisy, dotyczące postojów dla dorożek konnych na obszarze miasta Krakowa, a w szczególności rozporządzenie Prezydenta stoł. król. m. Krakowa z dnia 24 lutego 1938 r. w sprawie wyznaczenia miejsc postojowych dla dorożek konnych na obszarze miasta Krakowa (Krak. Dz. Woj. Nr 6, poz. 56 i Gaz. Urz. m. Krakowa Nr 3, poz. 18), zmienione rozporządzeniami Prezydenta stoł. król. m. Krakowa z dnia 4 maja 1938 r. (Krak. Dz. Woj. Nr 10, poz. 113 i Gaz. Urz. m. Krakowa Nr 5, poz. 37) i z dnia 18 października 1938 r. (Gaz. Urz. m. Krakowa Nr 11—12, poz. 64).

Prezydent miasta: **Stefan Wolas** wr.

Poz. 76.

ROZPORZĄDZENIE

PREZYDENTA STOŁ. KRÓL. M. KRAKOWA

z dnia 29 lipca 1946 r.

o miejscach postojowych dlo dorożek samochodowych na obszarze miasta Krakowa.

Na podstawie §§ 4 i 72 rozporządzenia Wojewody Krakowskiego z dnia 14 czerwca 1927 r. o używaniu i ochronie ulic oraz o ruchu ulicznym w stoł. król. mieście Krakowie (Krak. Dz. Woj. Nr 5 i Dz. Rozp. m. Krakowa Nr 6) i art. 46 ust. (1) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące miejsca postojowe dla dorożek samochodowych na obszarze miasta Krakowa:

1. Na Placu Kolejowym między wysepką a wysuniętym chodnikiem przed wejściem głównym na Dworzec Osobowy — 5 dorożek samochodowych, przodem zwróconych

ukośnie do krawężnika w kierunku ul. Lubicz. Przed nadejściem pociągu jedna dorożka samochodowa podjeżdża kolejno na czoło 3 dorożek konnych, ustawiających się przed Dworcem Zachodnim, koło baraku pocztowego, z prawej strony;

2. na ul. 1 Maja po stronie plant u wylotu ul. Szewskiej, w kierunku pl. Szczepańskiego — 5 dorożek samochodowych;
3. na placu św. Ducha w kierunku ul. Szpitalnej, po stronie skweru między kościołem św. Krzyża a narożnikiem budynku rekwizytorskiego Teatru im. J. Słowackiego — 3 dorożki samochodowe;
4. na placu Zgody obok realności Nr 5 i 6 po stronie tego placu, w kierunku Wisły — 3 dorożki samochodowe;
5. na Rynku Głównym za torem tramwajowym linii Nr 4 na przestrzeni pomiędzy pompą benzynową u wylotu ul. Szewskiej a studnią wodociągową od strony ul. Sławkowskiej, w kierunku linii C—D — 15 dorożek samochodowych;
6. na Rynku Podgórskim, na placu od strony ul. Limanowskiego, w kierunku do dawnego budynku Zarządu Miejskiego — 15 dorożek samochodowych;
7. na ul. Straszewskiego, po stronie plant na narożniku i w kierunku ul. Franciszkańskiej, przed dorożkami konnymi — 4 dorożki samochodowe.

§ 2. Postój dorożek samochodowych na ulicach i placach miasta Krakowa poza miejscami wyznaczonymi w § 1 jest wzbroniony. Ilość dorożek samochodowych na poszczególnych miejscach postojowych nie może przekraczać określonej w § 1 maksymalnej liczby dla każdego miejsca postojowego.

§ 3. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karani po myśli art. 21 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151) oraz z uwzględnieniem przepisów dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) grzywną do wysokości 10.000 zł. lub aresztem do 6 tygodni, albo obu tymi karami łącznie.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przepisy, dotyczące miejsc postojowych dla dorożek samochodowych na obszarze miasta Krakowa, a w szczególności rozporządzenie Starosty Grodzkiego Krakowskiego z dnia 28 kwietnia 1938 r. w sprawie wyznaczenia miejsc dla postoju dorożek samochodowych na terenie miasta Krakowa (Krak. Dz. Woj. Nr 10, poz. 111), zmienione rozporządzeniem Starosty Grodzkiego Krakowskiego z dnia 17 maja 1939 r. (Krak. Dz. Woj. Nr 12, poz. 86). Prezydent miasta: **Stefan Wolas** wr.

Poz. 77.

OBWIESZCZENIE
POWIATOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO W NOWYM SĄCZU

z dnia 25 lipca 1946 r.

w sprawie wyłożenia wykazu starego stanu posiadania i obciążenia scalonych gruntów wsi Królowa-Ruska.

Powiatowy Urząd Ziemski w Nowym Sączu działając na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 17. III. 1932 r. o postępowaniu uproszczonym przy regulowaniu stanu hipotecznego gruntów w związku ze scaleniem w okręgach Sądów Apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 392), oraz art. 1 Dekretu P. K. W. N. z dnia 14. 8. 1944 r. o organizacji Urzędów Ziemskich wojewódzkich i powiatowych (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 4)

o g ł a s z a

niniejszym **o wyłożeniu** z dniem 1. 8. 1946 r. w Biurze Mierniczego Prowadzącego Scalenie we wsi Królowa-Ruska, gm. Grybów, pow. Nowy Sącz wykazu stanu własności posiadania i obciążenia scalanych gruntów wsi Królowa-Ruska.

Osoby interesowane mogą w ciągu jednego miesiąca, licząc od trzeciego dnia po wywieszeniu niniejszego obwieszczenia w Urzędzie Gminnym w Grybowie, zgłosić pisemnie lub ustnie na ręce Mierniczego sprzeciwy co do treści wyłożonych dokumentów.

Niezgłoszenie sprzeciwów w wyżej oznaczonym terminie w odniesieniu do prawa własności, posiadania i obciążeń spowoduje skutki, wynikające z art. 12 i cz. 2 art. 16 na wstępie cytowanej ustawy z 17. 3. 1932 r., tj. uwidocznienie w nowej księdze hipotecznej po scaleniu jako — właścicieli gruntów scalonych — ostatnich posiadaczy, wykazanych w wyłożonym wykazie.

Komisarz Ziemski:
Misiewicz Edward

Poz. 78.

OGŁOSZENIE

POWIATOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO
W DĄBROWIE TARNOWSKIEJ

z dnia 2 sierpnia 1946 r.

w sprawie wdrożenia z urzędu postępowania scaleniowego gruntów na obszarze gromad: Łęka Szczucińska, Łęka Żabiecka, Maniów i Słupiec, gm. zbior. Szczucin, pow. Dąbrowa Tarnowska.

Działając na zasadzie postanowień zawartych w art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów, w brzmieniu obwieszczenia Ministra Reform Rolnych z dnia 29 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 92/27, poz. 833), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67/32, poz. 622) i ustawą z dnia 18 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 22/33, poz. 167) oraz dekretem P. K. W. N. z dnia 15 sierpnia 1944 r. o organizacji wojewódzkich i powiatowych urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. Nr 2/44, poz. 4) — Powiatowy Urząd Ziemski w Dąbrowie Tarnowskiej, podaje do Publicznej wiadomości:

a) że dnia 1 sierpnia 1946 r. uprawomocniło się orzeczenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Dąbrowie Tarnowskiej z dnia 3 maja 1946 r. dotyczące wdrożenia z urzędu postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach w gromadach:

1. Łęka Szczucińska i Łęka Żabiecka,
2. Maniów,
3. Słupiec, położonych, gm. zbior. Szczucin, pow. Dąbrowa Tarnowska;

c) że zgodnie z postanowieniami art. 7 pkt. g) tejże znowelizowanej ustawy scaleniowej — Powiatowy Urząd Ziemski w Dąbrowie Tarnowskiej przystępuje do sporządzenia szczegółowego planu zabudowania osiedli na wszystkich trzech obszarach scalenia gruntów gromad wyżej wymienionych.

O terminie i miejscu, w którym zainteresowani będą mogli zgłaszać wnioski dotyczące tego planu. Powiatowy Urząd Ziemski w Dąbrowie Tarnowskiej poda osobno do publicznej wiadomości przez ogłoszenie.

Dąbrowa Tarnowska, dn. 2 sierpnia 1946 r.

Komisarz Ziemski:
Mgr M. Stepałkowski

Dział nieurzędowy

OGŁOSZENIA

o zagubieniu wzgl. skradzeniu dokumentów

Kamińska Stanisława Janina, zam. w Krakowie, ul. Lelewela 15, m. 7, unieważnia skradzione jej dokumenty dnia 23. VII. 1946 r. z kawiarni Karpowicza w Zakopanem, a to: legitymację służbową Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego nr 18/K/46, legitymację Związku Zawodowego Urz. Wojew., dowód osobisty na nazwisko Stanisława Wałaszek, metrykę ślubu, oraz dowód akademicki Wyższej Szkoły Nauk Społecznych w Krakowie.

Gertruda Marta Pałyga, z domu Szumnarska, ur. 23. VI. 1907 r., zamieszkała Mostki, pow. Miechów, unieważnia kartę rozpoznawczą nr 455, wydaną przez zarząd gminny w Szreniawie, pow. miechowskiego, która wraz z metryką ślubu i metryką urodzenia została skradziona.

Andrzej Wójcikowski, ur. 8. V. 1922 r. zamieszkały Kraków, Pl. Jabłonowskich 1/78, unieważnia następujące skradzione mu dokumenty: kartę rozpoznawczą, wydaną przez magistrat w Ostrowcu Świętokrzyskim; legitymację akademicką, wydaną przez dziekanat Wydz. Politechniki przy A. G. w Krakowie; dowód rejestracji wojskowej, wydany przez RKU. Ostrowiec; zaświadczenia ze zdanych egzaminów na Wydz. Politechniki przy A. G. w Krakowie; świadectwo dojrzałości, wydane przez Kom. Weryf. w Opatowie.

Bielach Bolesław, ur. 5. II. 1918. zamieszkały w Szreniawie, pow. Miechów, zgłasza skradzenie mu karty rozpoznawczej, wydanej przez Landkomisarza w Wolbromiu, którą unieważnia.

Leszczak Eugenia, ur. 18. I. 1894 r., a zamieszkała w Krakowie, przy Al Słowackiego 4, m. 7 zgłasza, iż w dniu 1 sierpnia 1946 r. skradziono jej legitymację rodzinną, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Krakowski, którą unieważnia.

Kowalik Magdalena, zam. w Krakowie, ul. Czarodziejska 56, zgłasza kradzież legitymacji rodzinnej wydanej jej przez Urząd Wojew. Krak. dnia 22 lutego 1946 r. L. Lg 2/K/46, którą unieważnia.

Kamiński Marek, zamieszkały w Bestwince nr 20 pow. Biała-krakowska, zgłasza zagubienie dowodu tożsamości konia wydanego przez Zarząd Miejski Cieszyn, który unieważnia. Opis konia: gniady b. o. lat 18, wałach, wzrost 158, obecny właściciel Marek Kamiński, zamieszkały w gromadzie Bestwinka nr 20, gmina Bestwina, pow. Biała-krakowska.

Kamiński Marek, zamieszkały w Bestwince nr 20 zgłasza zagubienie dowodu tożsamości konia Seria nr 96/14/b, wydanego przez zarząd gminy Bestwinka, który unieważnia. Opis konia: C. siwy, b. o. urodz. w r. 1935, klacz, wzrost 162, właściciel Marek Kamiński, zamieszkały w gromadzie Bestwinka nr 20 kat. „N“.

PRZEDRUKI

PISMO OKÓLNE

Ministerstwa Administracji Publicznej

z dn. 9 lipca 1946 r. L. dz. III. SO 3341/46.

W SPRAWIE NOWEJ TABELI UPOSAŻEŃ W ZWIĄZKACH SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO.

Do

Ob. Ob. Wojewodów (wszystkich) oraz
Ob. Ob. Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Licząc się z ciężką sytuacją finansową pracowników administracji samorządowej oraz z faktem, że przepisy rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażeń członków zarządów i pracowników komunalncyh do uposażeń pracowników państwowych (Dz. U. R. P. nr 118, poz. 1073) wraz z późniejszymi zmianami jako przestarzałe, opierają się na stawkach nierealnych w obecnych warunkach gospodarczych. Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 18 czerwca br., uznała za konieczne przyspieszenie prac nad uregulowaniem w drodze dekretu uposażeń w samorządzie terytorialnym, a do czasu wydania tego dekretu postanowiła co następuje:

1) Zasady dekretu z dnia 12 czerwca 1946 r., ustalającego nową tabelę uposażeń pracowników państwowych, winny być w całej rozciągłości stosowane również do członków organów wykonawczych i pracowników związków samorządu terytorialnego, których uposażenia są unormowane według rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażeń członków zarządów i pracowników komunnalnych do uposażeń pracowników państwowych (Dz. U. R. P. nr 118, poz. 1073) z późniejszymi zmianami.

2) Upoważnia się Ministra Administracji Publicznej, a w odniesieniu do Ziem Odzyskanych — Ministra Ziem Odzyskanych do wydania zarządzenia, regulującego sprawę tymczasowego zastosowania zasad dekretu z dnia 12 czerwca 1946 r. oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. nr 102, poz. 781) do członków organów wykonawczych i pracowników administracyjnych samorządu terytorialnego do czasu ustanowienia dostosowania uposażeń w samorządzie do uposażeń pracowników państwowych, a w szczególności co do przeszeregowania pracowników do nowych grup uposażeniowych. ustalenia maksymalnych grup uposażeniowych, ustalenia dodatków funkcyjnych służbowych, ewentualnie wyrównawczych, rodzinnych itp.".

W wykonaniu pkt. 2 powyższej uchwały Rady Ministrów do czasu uregulowania w drodze zapowiedzianego również w tejże uchwale dekretu uposażeń w samorządzie terytorialnym zarządzam co następuje:

I. Nowa tabela uposażeń.

We wszystkich związkach samorządowych stale płatni członkowie organów wykonawczych (prezydenci miast, wiceprezydenci, burmistrzowie, wiceburmistrzowie i wójtowie) oraz pracownicy administracji i zakładów dobra publicznego winni pobierać uposażenie zasadnicze według nowej tabeli grup uposażenia, ustalonych dla pracowników państwowych dekretem z dnia 12 czerwca 1946 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. nr 28, poz. 175) a mianowicie:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia mies. w złotych	
I	3.900	(w związkach samorządowych nie ma zastosowania)
II	3.080	
III	2.760	
IV	2.340	
V	2.030	
VI	1.825	
VII	1.750	
VIII	1.630	
IX	1.520	
X	1.370	
XI	1.280	
XII	1.200	

II. Zaszeregowanie do nowych grup uposażenia.

W tych związkach samorządowych, w których zastosowano przepisy z 1924 r., w których więc stale płatni członkowie organów wykonawczych oraz pracownicy administracji samorządowej i zakładów dobra publicznego zaszeregowani zostali do grup uposażenia ściśle według rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia pracowników państwowych (Dz. U. R. P. nr 118, poz. 1073):

1) pracownicy, pobierający dotychczas uposażenia w/g grup XIII—XVI, automatycznie zostają zaszeregowani do grupy XII;

2) stale płatni członkowie organów wykonawczych oraz pracownicy, pobierający dotychczas uposażenia w/g grupy XII i grup wyższych, otrzymują uposażenie w/g dotychczasowych cyfrowo grup w kwotach określonych w pow. nowej tabeli uposażeń dla pracowników państwowych;

3) w przypadkach, gdy członkowie organów wykonawczych i pracownicy pobierają wprawdzie uposażenie w/g grup i na podstawie przepisów rozpodzenia Prezydenta R. P. z dnia 30. XII. 1924 r., jednakowoż zostali zaszeregowani niezgodnie z przepisami tegoż rozporządzenia — do osób takich stosują się wytyczne, zawarte w cz. III zarządzenia niniejszego.

III. Zaszeregowanie w związkach nie stosujących przepisów 1924 r.

W związkach samorządowych. w których przepisy cytowanego rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 30 grudnia 1924 r. nie są stosowane, w których więc członkowie organów wykonawczych i pracownicy nie zostali dotychczas zaszeregowani do grup uposażeniowych ściśle w/g tego rozporządzenia, członkowie organów wykonawczych i pracownicy winni być zaszeregowani do nowych grup uposażeniowych w/g tabeli, podanej powyżej w cz. I niniejszego zarządzenia na zasadach następujących:

1) w odniesieniu do członków organów wykonawczych: uposażenie zasadnicze prezydentów miast, wiceprezydentów, burmistrzów, wiceburmistrzów oraz wójtów ustala się według określonych w następującej tabeli grup uposażenia, a mianowicie:

L. p.	Kategoria gminy	Grupa uposażenia zasadniczego	
		prezydentów miast, burmistrzów i wójtów	wiceprezydentów i wiceburmistrzów
1.	m. st. Warszawa	II	IV
2.	m. Łódź	III	V—VI
3.	m. Gdańsk, Kraków, Poznań	IV	V
4.	m. Lublin, Katowice, Gdynia	IV	VI—V
5.	miasta liczące ponad 75.000 mieszkańców	V	VI
6.	miasta liczące ponad 25.000 do 75.000 m.	VI	VII—VI
7.	miasta liczące ponad 15.000 do 25.000 m.	WII—VI	VII
8.	miasta liczące ponad 5.000 do 15.000 m.	VIII—VII	VIII
9.	miasta liczące do 5.000 mieszk. oraz gminy wiejskie	VIII	

W kwestii zaszeregowania członków organów wykonawczych wzgl. ustalania wysokości ich wynagrodzeń należy stosować się w szczególności do następujących zasad:

a) w przypadku, gdy do stanowiska wiceprezydenta, burmistrza przywiązane są dwie grupy uposażenia, winni oni być zaszeregowani do grupy niższej, chyba, że Prezydium Rady Narodowej wyrazi zgodę na zaszeregowanie ich do grupy wyższej;

b) wiceburmistrzowie mogą być zaszeregowani do jednej z powyższych grup tylko w tych miastach, gdzie obecnie pobierają stałe uposażenie. Wiceburmistrzowie w miastach do 5.000 mieszkańców oraz w gminach wiejskich zastępcy wójtów (podwójci) nie mogą pobierać stałego uposażenia, natomiast za czas pełnienia obowiązków burmistrza (wójta) mogą pobierać diety w ramach uchwalonego na ten cel kredytu przez radę narodową;

c) w wypadkach, gdzie przewodniczący organów wykonawczych (względnie ich zastępcy) pobierają obecnie uposażenie wyższe od ustalonego w powyższej tabeli, zatrzymują oni tymczasowo dotychczasowe uposażenie z tym jednak, że sprawę należy przedstawić wydziałowi wojewódzkiemu za pośrednictwem ewent. bezpośredniej władzy nadzorczej, a w odniesieniu do m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz wojewódzkich związków samorządowych — do Ministerstwa Administracji Publicznej. Wydział wojewódzki za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej może w wypadku indywidualnym, szczególnie uzasadnionym ze względu na interes służby, utrzymać dotychczasowy stan rzeczy. To samo dotyczy członków organów wykonawczych, którzy pobierają stałe uposażenie, nie mając do tego formalnych uprawnień, na podstawie dotychczasowych przepisów;

d) w gminach wiejskich uposażenie wójta może być ustalone w formie miesięcznego ryczałtu gotówkowego, nie przekraczającego 75% pełnego uposażenia, a to w zależności od ilości czasu poświęconego gminie, natomiast w gminach podmiejskich o rozbudowanej gospodarce komunalnej, w gminach uprzemysłowianych oraz w gminach o większej liczbie mieszkańców, uposażenie wójta może być ustalone według grupy VII. Decyzję w tym względzie powziąć może gminna rada narodowa, której uchwała podlega zatwierdzeniu Prezydium Powiatowej Rady Narodowej na wniosek wydziału powiatowego.

2) W odniesieniu do pracowników:
przy zaszeregowaniu pracowników nie mogą być przekraczane dla poszczególnych typów związków samorządowych następujące grupy uposażeniowe, jako maksymalne:

a) w m. st. Warszawie i m. Łodzi z ograniczeniami, jak pod pkt. 3) — IV gr.,

b) w wojewódzkich związkach samorządowych oraz w miastach, liczących ponad 75.000 mieszkańców — V gr.,

c) w powiatowych związkach samorządowych oraz w miastach, liczących ponad 25.000 do 75.000 mieszkańców — VI gr.,

d) w miastach ponad 15.000 do 25.000 mieszkańców — VII gr., a w miastach o rozbudowanej gospodarce i większej liczbie urządzeń, zakładów i przedsiębiorstw miejskich — VI gr.,

e) pracownikom samorządowym, którzy pobierali przed dniem 1 września 1939 r. lub obecnie pobierają uposażenie w/g VIII gr., a w chwili wypędzenia okupanta w miarę możliwości niezwłocznie zgłosili się pracy i nieprzerwanie zajmują obecnie stanowiska sekretarzy gminnych, przysługuje prawo do uposażenia według VII gr.,

f) w gminach wiejskich i miastach, liczących nie więcej niż 15.000 mieszkańców, w zasadzie — VIII gr., z tym jednak, że w gminach o większej liczbie mieszkańców, albo o rozbudowanej gospodarce komunalnej, jak. np. w gminach wiejskich graniczących z wielkimi miastami (podmiejskich), gminach uprzemysłowionych np. w woj. śląsko-dąbrowskim oraz w miastach, prowadzących większe zakłady i przedsiębiorstwa o charakterze użyteczności publicznej, — VII gr.

3) W m. st. Warszawie do grupy IV uposażenia mogą być zaszeregowani wyjątkowo tylko niektórzy pracownicy, zajmujący stanowiska najwyższe, przyczym o tym, do jakich stanowisk ma być przywiązana IV gr. uposażenia zadecyduje Prezydium Miejskiej Rady Narodowej na wniosek Zarządu Miejskiego. uprzednia uzgodniony z Ministrem Administracji Publicznej.

To samo dotyczy m. Łodzi.

4) Do najwyższej grupy uposażeniowej dla danego związku samorządowego mogą być zaszeregowani tylko pracownicy, którzy zajmują najwyższe stanowiska w tym związku samorządowym, podległe bezpośrednio przewodniczącemu wzgl. zastępcy organu wykonawczego związku, np.: w gminie wiejskiej — sekretarz gminy do grupy VIII wzgl. VII, w powiatowym związku samorządowym kierownik działu samorządowego (sekretarz wydz. pow.) — do grupy VI wzgl. VII, inspektor samorządu gminnego do grupy VII.

5) Z wyjątkiem gmin wiejskich oraz miast do 25.000 mieszkańców, najwyższe uposażenie pracownicze powinno być w zasadzie niższe od uposażenia przewodniczącego organu wykonawczego w danym związku samorządowym, jeżeli praca przewodniczącego organu wykonawczego (burmistrza) ma charakter pracy stałej i stanowi dla niego główne zajęcie.

6) Przy zaszeregowaniu do grup uposażeniowych pozostałych pracowników należy uwzględnić hierarchię stanowisk oraz zakres odpowiedzialności poszczególnych pracowników.

7) Zaszeregowania pracowników związków samorządowych do odpowiednich grup uposażenia, przywiązanych do faktycznie zajmowanych stanowisk, dokonają: w m. st. Warszawie i w m. Łodzi oraz w miastach wydzielonych z powiatowych związków samorządowych zarządy miejskie kolegialnie w odniesieniu do stanowisk kierowniczych, do których mają być przywiązane dodatki funkcyjne, oraz prezydenci miast względnie upoważnieni przez nich wiceprezydenci albo pracownicy, w odniesieniu do pozostałych pracowników; w powiatowych związkach samorządowych oraz wojewódzkich związkach samorządowych — wydziały powiatowe i wydziały wojewódzkie. Co się tyczy gmin wiejskich i miast niewydzielonych — wójtowie i burmistrzowie obowiązani są uzgodnić zamierzony przez siebie sposób zaszeregowania pracowników z wydziałem powiatowym, który w razie stwierdzenia dużego wzrostu wydatków osobowych w związku z potrzebą zaszeregowania, zwróci się w tym względzie o decyzję do prezydium powiatowej rady narodowej.

IV. **Dodatek funkcyjny.**

Stale płatnym członkom organów wykonawczych i pracownikom może być przyznany dodatek funkcyjny w/g stawek, zawartych w tabeli ustalonej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. nr 28, poz. 179), a mianowicie:

1 i 2 stawka nie mają zastosowania		
3	„	2.100 zł
4	„	1.600 „
5	„	1.020 „
6	„	900 „
7	„	800 „
8	„	670 „
9	„	480 „
10	„	260 „
11	„	160 „

W szczególności:

1) jeśli chodzi o członków organów wykonawczych dodatek funkcyjny przysługuje: przewodniczącym organów wykonawczych związków samorządowych (prezydentom, burmistrzom, wójtom) oraz wiceprezydentom, jak również stale płatnym w/g wytycznych niniejszego zarządzenia wiceburmistrzom, a mianowicie:

a) Prezydentowi m. st. Warszawy i Prezydentowi m. Łodzi w/g stawki 3;

b) Prezydentowi m. Krakowa, Poznania i Gdańska w/g stawki 4;
a wiceprezydentom tych miast w/g stawki 6;

c) Prezydentom miast: Gdyni ,Katowic, Lublina w/g stawki 5;
a wiceprezydentom tych miast w/g stawki 6;

d) prezydentom miast, liczących ponad 75.000 mieszkańców w/g stawki 7;
a wiceprezydentom tych miast w/g stawki 8;

e) dodatek funkcyjny dla prezydentów miast, liczących ponad 25.000 do 75.000 mieszkańców ustala się w/g stawki 8;
a dla wiceprezydentów tych miast w/g stawki 9;

f) dla burmistrzów miast, liczących ponad 15.000 do 25.000 mieszkańców w/g stawki 10 lub 9;
a dla wiceburmistrzów tych miast w/g stawki 11;

g) dla burmistrzów pozostałych miast i wójtów w/g stawki 11.

2) jeśli chodzi o pracowników dodatek funkcyjny przysługuje kierownikom (szefom) resortów, naczelnikom i kierownikom wydziałów, inspektorom w wojewódzkich i powiatowych związkach samorządowych oraz w miastach wydzielonych, jak również: w m. st. Warszawie i m. Łodzi, a ponadto kierownikom działów i sekcyj samodzielnych referatów (biur), przy czym co do tych ostatnich stanowisk, o ile podlegają bezpośrednio co najmniej naczelnikom wydziałów bądź nawet przewodniczącym organów wykonawczych lub ich zastępcom;

dyrektorom i kierownikom urządzeń i zakładów dobra publicznego (szpitali, ośrodka zdrowia, sierocińców itp.), a w większych szpitalach również kierownikom oddziałów (ordynatorom);

w miastach do 15.000 mieszkańców i w gminach wiejskich — sekretarzom zarządów miejskim i sekretarzom gminnym, a w miarę uznania prezydium właściwej rady narodowej również kierownikom rachuby (rachmistrzom);

3) co się tyczy wysokości stawki dodatku funkcyjnego dla pracowników, to ustala się je jak następuje:

a) w m. st. Warszawie i w m. Łodzi w/g stawek od 6 do 11;

b) w wojewódzkich związkach samorządowych oraz w m. Gdańsku, Krakowie i Poznaniu w/g stawek od 7 do 11;

c) w miastach, liczących ponad 75.000 mieszkańców w/g stawek 9, 10 i 11;

d) w powiatowych związkach samorządowych i w miastach, liczących ponad 25.000 do 75.000 mieszkańców — w/g stawek 9, 10 i 11;

e) w gminach wiejskich i w miastach niewydzielonych z powiatowego związku samorządowego w/g stawki 11;

4) ilość stanowisk, do których ma być przywiązany dodatek funkcyjny dla pracowników oraz wysokość stawek ustala rada narodowa w danym związku samorządowym w ramach uchwalonych na ten cel kredytów oraz w granicach powyższych wytycznych, przy czym wysokość dodatku funkcyjnego powinna być uzależniona od rodzaju i hierarchii stanowisk służbowych. Uchwała rady narodowej w tym przedmiocie podlega zatwierdzeniu w trybie przewidzianym dla zatwierdzenia budżetu.

V. **Dodatek służbowy.**

Pracownikowi, nie pobierającemu dodatku funkcyjnego, a wykonywującemu szczególnie odpowiedzialną i uciążliwą prace, wymagającą stałego nadmiernego wysiłku, może być przyznany dodatek służbowy w/g jednej z 23 następujących stawek pieniężnych, ustalonych w pkt. 5 wspomnianego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P., nr 28, poz. 179), a mianowicie:

105 zł	340 zł
120 „	345 „
135 „	360 „
140 „	370 „
150 „	455 „
160 „	480 „
180 „	570 „
185 „	670 „
190 „	750 „
240 „	800 „
245 „	
260 „	900 „

pozostałe stawki nie mają zastosowania.

Co do przyznawania dodatku służbowego w szczególności przestrzegać należy co następuje:

1) globalna suma dodatków służbowych nie może przekraczać w stosunku miesięcznym 15% globalnej sumy uposażeń pracowników objętych zwyczajnym budżetem administracyjnym w danym związku z uwzględnieniem dodatkowych kredytów, jakie będą uchwalone w związku z wprowadzeniem niniejszym zarządzeniem zmian, atoli z wyłączeniem dodatku funkcyjnego i ewent. wyrównawczego (patrz cz. IX);

2) najwyższy dodatek służbowy dla pracowników w danym związku nie może być wyższy od najwyższej kwoty dodatku funkcyjnego, przysługującego pracownikom w tymże związku samorządowym;

3) ilość stanowisk, do których ma być przywiązany dodatek służbowy oraz wysokość stawek dodatku służbowego dla pracowników, w zależności od zajmowanych stanowisk, uchwala w danym związku samorządowym rada narodowa w ramach powyższych wytycznych oraz przeznaczonego na ten cel kredytu. Uchwała rady narodowej w tym przedmiocie podlega zatwierdzeniu w trybie przewidzianym dla zatwierdzenia budżetu.

VI. Zakaz komulacji dodatków.

Dodatek funkcyjny i dodatek służbowy nie może być wypłacany jednemu i temu samemu pracownikowi.

VII. Dodatek rodzinny.

Członkowie organów wykonawczych oraz pracownicy związków samorządowych otrzymują dodatek rodzinny w wysokości 200 zł miesięcznie na każdego członka rodziny. Za członka rodziny uważa się pozostające na utrzymaniu osoby, pobierającej dodatek, żonę oraz dzieci (ślubne, nieślubne, adoptowane) i pasierbów do lat 14, o ile zaś uczęszczają do szkoły powszechnej, średniej lub wyższej — do czasu ukończenia szkół.

VIII. Dodatki lokalne.

1) Członkom organów wykonawczych oraz pracownikom związków samorządowych, pełniących służbę na obszarze miasta i powiatu Gdańska, m. Gdyni i powiatu morskiego przysługuje dodatek lokalny w wysokości 50% uposażenia zasadniczego wraz z wszelkimi dodatkami.

2) Członkom organów wykonawczych oraz pracownikom związków samorządowych, pełniącym służbę w m. st. Warszawie, przysługuje dodatek lokalny w następującej wysokości:

W grupie uposażenia:	Zł miesięcznie:	
II	950	
III	825	(nie ma zastosowania)
IV	720	
V	640	
VI	565	
VII	490	
VIII	440	
IX	390	
X	365	
XI	340	
XII	315	

IX. Dodatek wyrównawczy.

Pracownicy związków samorządowych, których dotychczasowe uposarzenie faktycznie wypłacane wraz ze wszystkimi dodatkami po potrąceniu podatku od uposażeń byłoby ewent. wyższe od uposażenia, obliczonego na podstawie niniejszego zarządzenia, otrzymują dodatek wyrównawczy (w wysokości różnicy pomiędzy dotychczasowym upasażeniem, a uposażeniem obecnie przysługującym), aż do unormowania w drodze dekretu uposażeń pracowników samorządowych, względnie do czasu wydania przeze mnie odrębnego w tym względzie zarządzenia.

X. Uposażenie personelu pedagog. - wychowawczego i naukowego.

Uposażenie samorządowych pracowników, należących do personelu pedagogiczno - wychowawczego i naukowego, oblicza się ściśle według zasad, dotyczących tej grupy pracowników państwowych. Dotyczy to również zaszeregowania takich pracowników do grup uposażenia i przyznawania dodatków.

XI. Podatek od wynagrodzeń.

Do czasu unormowania w drodze dekretu uposażeń w samorządzie terytorialnym bądź wydania odmiennych wytycznych, związki samorządowe przyznają płatnym na zasadzie zarządzenia niniejszego członkom organów wykonawczych i swym pracownikom specjalny periodyczny dodatek wyłącznie na pokrycie pełnej wysokości podatku od wynagrodzeń, przy czym dodatku tego, jako sumy rozrachunkowej, nie wlicza się do podstawy wymiaru podatku od wynagrodzeń i należnych pracownikom świadczeń emerytalnych.

Potrącane pracownikom sumy z tytułu podatku od wynagrodzeń, związki samorządowe przelewają do kasy skarbowej na zasadach, obowiązujących w tej mierze przepisów.

XII. Diety i koszty podróży.

Diety i koszty podróży obliczane są zarówno dla płatnych członków organów wykonawczych jak i dla pracowników w/g przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym, oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. nr 41, poz. 228) Ewentualne Zmiany tego rozporządzenia należy stosować również w związkach samorządu terytorial.

XIII. Związki międzykomunalne.

Zarządzenie niniejsze dotyczy również stale płatnych członków zarządów związków międzykomunalnych oraz pracowników tych związków z tym, że przy zaszeregowaniu do grup uposażenia członków zarządu nie może być tym osobom przyznana grupa wyższa od najwyższej grupy uposażenia, przysługującej członkom organów wykonawczych związków samorządowych, które wchodzą w skład danego związku międzykomunalnego, i w żadnym razie nie może być przyznana grupa wyższa od IV.

Co się zaś tyczy pracowników związku międzykomunalnego nie mogą być oni zaszeregowani do wyższych grup uposażenia od najwyższych grup przysługującym pracownikom związków samorządowych, wchodzącym w skład danego związku międzykomunalnego, i wżadnym razie nie może być przyznana pracownikom grupa wyższa od V.

To samo dotyczy wysokości dodatku funkcyjnego i służbowego z tym, że dodatek funkcyjny nie może w żadnym razie przekraczać stawki 4 (według tabeli, podanej w cz. IV zarządzenia niniejszego).

Jeżeli w sprawie uposażeń wymagana jest uchwała rady narodowej w odnośnym związku samorządowym, to w sprawach takich w związku międzykomunalnym potrzebna jest uchwała rady tego związku.

XIV. **Świadczenia w naturze.**

Zarządzenie niniejsze dotyczy tylko uposażeń gotówkowych. Dotychczasowe świadczenia związków samorządowych dla pracowników w naturze, w szczególności w zakresie organizowania stołówek, pozostają w mocy, a w miarę możliwości finansowych związków samorządowych powinny być nawet zwiększone.

XV. **Termin wprowadzenia w życie nowych uposażeń.**

Zarządzenie niniejsze ma moc obowiązującą od dnia 1 maja 1946 r. przy czym różnicę uposażenia należy wypłacić w 2 ratach: za m-ce maj i czerwiec bezwłocznie po wprowadzeniu w życie niniejszego zarządzenia, a za m-ce lipiec w m-cu sierpniu br.

XVI. **Wyłączenia.**

Zarządzenie niniejsze nie dotyczy uposażeń pracowników komunalnych kas oszczędności, pracowników wszystkich przedsiębiorstw samorządowych, a ponadto nie dotyczy pracowników zakładów, których wynagrodzenia oparte są na układach zbiorowych jak również pracowników dniówkowych, zatrudnionych w okresie prac sezonowych, oraz pracowników, których praca w związku samorządowym ma charakter zajęcia dodatkowego.

XVII. **Zakaz wprowadzenia zmian nowych uposażeń.**

Jakiekolwiek odstępstwa od nowych zasad uposażeniowych, ustalonych niniejszym zarządzeniem, nie będą tolerowane.

Do czasu unormowania w drodze dekretu uposażeń w związkach samorządu terytorialnego, niedopuszczalnym przeto jest wprowadzenie jakichkolwiek zmian w uposażeniach członków organów wykonawczych, oraz pracowników, nie przewidzianych w zarządzeniu niniejszym, zarówno zmian ogólnych jak i indywidualnych, z wyjątkiem wypadków, gdy będą one następstwem przeniesienia pracownika do wyższej grupy, bądź obniżenia grupy w drodze dyscyplinarnej, bądź gdy wynikają ze zmiany stanu rodzinnego pracownika.

Zakaz powyższy nie dotyczy zapomóg pieniężnych indywidualnie wypłacanych pracownikom, którzy wskutek wypadku losowego lub innej ważnej przyczyny znaleźli się w trudnej sytuacji materialnej, oraz nagród pieniężnych (premii), przyznawanych płatnym członkom organów wykonawczych i pracownikom za szczególnie wydajną pracę, a to w granicach specjalnie na ten cel uchwalonych przez radę narodową kredytów, które nie mogą przekraczać 10% uposażeń pracowników, objętych zarządzeniem niniejszym, z wyłączeniem jednak ewent. dodatku wyrównawczego (cz. IX zarządzenia).

Przekroczenie 10%-wej granicy w związkach samorządowych, które korzystają z dotacji Skarbu Państwa albo z subwencyj i zapomóg, może nastąpić tylko po uprzednim uzyskaniu na to zgody Ministra Administracji Publicznej.

Zakaz ten nie dotyczy również wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych z tym jednak, że zarządzenia pracy w godzinach nadliczbowych powinny być rzeczą zgoła wyjątkową, podyktowaną, doraźnymi, przejściowymi potrzebami służby. Wynagrodzenie za taką pracę powinno być oparte na ścisłym wyliczeniu godzin pracy i kontroli godzin pracy.

XVIII. **Sposób pokrycia wydatków.**

W związkach samorządowych, w których wskutek zastosowania cytowanej na wstępie zarządzenia niniejszego uchwały Rady Ministrów wzrost wydatków na uposażenie nie znajdzie pokrycia po stronie dochodowej budżetu, organa wykonawcze wystąpią do właściwych rad narodowych z umotywowanymi wnioskami o uchwalenie dodatkowych kredytów, przy czym pokrycia dla nich należy szukać w pierwszym rzędzie w drodze redukcji zbędnych sił pracowniczych przy właściwym wykorzystaniu przy tym pozostałego personelu, oraz w drodze kompresji innych wydatków bieżących, a jeśli by kompresja była połączona ze szkodą dla prawidłowego funkcjonowania istotnych agend publicznych, organa wykonawcze wystąpią z odpowiednimi wnioskami do władz nadzorczych o wyjednanie dotacji ze Skarbu Państwa, bądź zapomogi z Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego.

Proszę Obywatela Wojewodę o podanie powyższego wszystkim związkom samorządowym na terenie województwa do wiadomości i ścisłego stosowania.

Jednocześnie proszę Obywatela Wojewodę (Prezydenta Miasta) o zarządzenie nadesłania Ministerstwu zestawienia cyfrowego, ilustrującego na powierzonym Sobie obszarze spowodowany niniejszym zarządzeniem wzrost uposażeń w związkach samorządowych, a sporządzonego sumarycznie: dla miast wydzielonych, miast niewydzielonych, oraz wojewódzkich, powiatowych związków samorządowych, gmin wiejskich.

Wykaz powinien zawierać następujące dane: rodzaj związku, ilość pracowników w poszczególnych grupach uposażeniowych) łącznie z płatnymi członkami organów wykonawczych), z podziałem na pracowników administracyjnych oraz pracowników urządzeń i zakładów dobra publicznego, globalna suma dotychczasowych uposażeń, wypłacanych miesięcznie z wszystkimi dodatkami, globalna suma nowych uposażeń (z wszelkimi dodatkami: funkcyjnym, służbowym, rodzinnym, lokalnym, wyrównawczym), ogólna suma wzrostu globalnej sumy uposażeń miesięcznych, łączna suma dodatku wyrównawczego (cz. IX) z podaniem najwyższej i najniższej kwoty tego dodatku w poszczególnych rodzajach związków samorządowych, oraz z podaniem liczby osób, pobierających ten dodatek i sposób pokrycia różnicy (kompresja wydatków, wzrost dochodów, redukcja personelu itp.).

Zestawień takich wraz z ewent. wnioskami o przyznanie dotacji względnie o przyznanie zapomogi z Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego oczekiwać będę do dnia 15 września br.

Minister:
(—) **Dr Wł. Kiernik.**

Adres Redakcji i Administracji: „Krakowski Dziennik Wojewódzki", Kraków, ulica Basztowa L. 22.

Cena niniejszego egzemplarza **15 zł.** — Przedpłata na rok 1946 wynosi kwartalnie **60 zł.**

Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy lub jego miejsce 10 zł. — Drobne ogłoszenia do 10 wierszy wraz z egzemplarzem dowodowym 100 zł.

Należność za prenumeratę, ogłoszenia oraz za poszczególne egzemplarze, należy wpłacać na rachunek żyrowy: „Administracji Krakowskiego Dziennika Wojewódzkiego" w Banku Narodowym w Krakowie, ulica Basztowa 21, **zaznaczając wyraźnie tytuł wpłaty.**

Drukarnia Związkowa w Krakowie, ul. Mikołajska 13 — Telefon 580-40 — M 14352